

מ"י 60811/11/19 - שגיא צוריאל נגד משטרת ישראל - תחנת נהריה

בית משפט השלום בקריות

מ"י 60811-11-19 משטרת ישראל - תחנת נהריה נ' צוריאל

לפני	כבוד השופטת ליאת דהן חיון
מבקש	שגיא צוריאל
נגד	
משיבה	משטרת ישראל - תחנת נהריה

החלטה

לפניי בקשה לעיון מחדש וביטול תנאי שחרור, בהתאם לסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996.

רקע והליכים קודמים;

1. החשוד נעצר לראשונה ביום 25.11.19 בחשד לביצוע עבירות של גידול סמים מסוכנים, החזקת חצרים לעישון והכנת סמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, השמדת ראיות והתקנת מתקן גז ללא היתר.

2. ביום 25.11.19, במסגרת הליכי מעצר ימים בה נתבקשה הארכת מעצרו של החשוד בפעם השלישית, הורה בית המשפט על שחרורו בתנאים מגבילים שכללו שהייה במצער בית מלא בפיקוח שלושה מפקחים, התייצבות לחקירה להמשך חקירה, חתימה על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪, חתימה על ערבויות צדדי ג' של שלושת המפקחים ע"ס 10,000 ₪ כל אחת והפקדה כספית ע"ס 5,000 ₪.

בית המשפט קבע כי מעצר הבית יהיה עד ליום 5.12.19.

3. על החלטה זו הוגש ערר בתיק עמ"י 70597-11-19; במסגרת ההחלטה קבע בית המשפט המחוזי כי החלטת בית המשפט לעניין הארכת המעצר סבירה, וצדק בית המשפט בהחלטתו לשחרר את החשוד בתנאים מגבילים. נוכח המסוכנות הוחלט להדק את תנאי השחרור אגב כך שנקבע כי גובה הערבות העצמית כמו גם התחייבות צדדי ג' תוגדל לסך של 20,000 ₪, וההפקדה הכספית תהא בסך 10,000 ₪.

4. ביום 5.12.19 התקיים דיון בבקשת המשיבה להורות על הארכת תוקף חלופת המעצר לתקופה בת 30 ימים. במסגרת הדיון הגיעו הצדדים להסכמה ובהתאם לה הוארך תוקף ההחלטה עד ליום 10.12.19 תוך שנקבע כי שהיית החשוד בבידוד, נוכח מצבו הבריאותי לא תהווה הפרה של תנאי מעצר הבית. כן נקבע שעד ליום 10.12.19 יוגש כתב אישום כנגד החשוד.

5. ביום 10.12.19 התקיים דיון בבקשת המשיבה להאריך את התנאים המגבילים לתקופה נוספת בת 27 ימים תוך שצוין שוב, כי שהיית החשוד בבידוד לא תהווה הפרה של תנאי השחרור; בתום הדיון הורה בית המשפט על כך שהחשוד ישהה בתנאי מעצר בית כפי שנקבע בהחלטה המקורית וזאת עד ליום 22.12.19.

עוד צוין כבוד השופט טורס שדן בבקשה צוין כי ככל ותסבור המשיבה שיש מקום להאריך תקופה זו תגיש בקשה מבעוד ובידוע הסניגור.

6. ביום 12.12.19 הגיש החשוד בקשה לעיון מחדש בהחלטה מיום 10.12.19 בשל כך שהמפקחים אשר הסכימו לפקח על תנאי השחרור חזרו בהם מהסכמתם, ומכאן עתר כי אמו תפקח עליו, אגב כך שישהה בביתה ברחוב חטיבת הנחלה 22/5 בחדרה. ביום 12.12.19 ניתנה החלטה הקובעת שכלל וקיימת הסכמה לאמור, די בה בכדי לשנות את תנאי השחרור שנקבעו. בהחלטה מאוחרת מאותו היום נקבע דיון ליום 15.12.19 בפני שופט תורן.

ביום 15.12.19 הוגשה הודעה מטעם הסניגור ובהתאם לה ביקש למחוק את הבקשה.

7. ביום 16.12.19 הוגשה בקשה חדשה לעיון מחדש, וזאת שעה שאמו של החשוד לא יכולה לשמש כמפקחת מפאת עבודתה, ומכאן, עותר החשוד להמשיך ולשהות בדירת אימו ללא פיקוח וזאת עד המועד שנקבע בחלטה מיום 10.12.19, קרי עד ליום 22.12.19 ומכאן החלטתי זו.

להלן בקצרה טענות הצדדים ;

8. ב"כ החשוד חזר על טענותיו כאמור בבקשה וצוין שנוכח העובדה כי החשוד דה-פקטו שוהה ללא פיקוח החל מהמועד בו אושפז אין מניעה להמשיך ולעשות כן. עוד צוין הסניגור כי קיים שינוי נסיבות שכן מפאת מחלתו של החשוד המפקחים מסרבים להמשיך ולפקח על תנאי השחרור. הסניגור הציע להגיל את הבטוחות שניתנו להבטחת תנאי השחרור וכן הציע פיקוח על החשוד ע"י בן זוגה של האם.

יצוין שבן הזוג של האם לא הגיע לדיון.

9. המשיבה התנגדה וטענה בין היתר שקיימת מסוכנות, וכן כי הדבר מהווה הפרה של האיזון שנערך בהחלטתו של כבוד השופט טורס, דבר אשר הוביל לכך שלא הוגש ערר על ההחלטה.

הכרעה;

לאחר שעיינתי בבקשה כמו גם בהחלטות הקודמות שניתנו בעניינו של החשוד, שמעתי טענות הצדדים בהרחבה במסגרת הדיון שהתקיים לפניי, מצאתי שדין הבקשה להתקבל וזאת לאחר ששמתי לנגד עיני את השיקולים הבאים:

10. ראשית; כבר בהחלטתו של כבוד השופט טורס מיום 10.12.19 צוין כי שהחשוד אושפז בבית חולים ושם היה

מצוי בבידוד בשל מחלה מדבקת בה חלה וכל אימת שהחשוד מאושפז בבית חולים לא יהווה הדבר הפרה של תנאי השחרור.

11. אמנם, שהותו של החשוב בבית חולים ללא פיקוח, שונה משהותו בבית אימו ללא פיקוח, אולם העובדה שהחשוד נותר ללא פיקוח גם בבית החולים מלמדת ולו מעט על כך כי שניתן לשקול את הבקשה שלפניי. יודגש שבקשה נומקה, בין היתר, בכך שהחשוד חלה במחלה מדבקת ועל כן המפקחים אינם מעוניינים בפיקוח.

12. שנית; החשוד שוחרר עוד ביום 29.11.19 ולא דווח על הפרה כלשהי של תנאי השחרור מה שמחזק את הדעה שניתן לסמוך על כך שלא יפר את התנאים, במיוחד כאשר מדובר על תקופה קצרה שמשתרעת עד תום התקופה שנקבעה בהחלטה הקודמת, קרי, 22.12.19.

כלומר, תוקף ההחלטה הנוכחית היא למשך מספר ימים בודד ועל כן יש להציב את הדברים בפרופורציה הנכונה.

13. שלישית; יש לעמוד על מאפייניה של המסוכנות הנשקפת מן החשוד בשים לב לעבירות המיוחסות לו. נזכיר כי החקירה הסתיימה ועל כל עסקינן בעיקר בעילת מעצר שעניינה מסוכנות. העבירות שביצע לכאורה החשוד, הינן עבירות שכוללות תכנון ועל כן אין המדובר במסוכנות רגעית.

ככל שיהיה ספק במידת הפיקוח הרי שעצם העבודה כי למשטרה ניתנת האפשרות לבקר במקום מעצר הבית יש בה בכדי להרתיע את החשוד מביצוע עבירה בתחום שאליו מתייחסת המסוכנות, קרי, עבירות סמים.

14. רביעית; מוצאת אני שבנסיבות ניתן להשיג תוצאה מרתיעה נוספת ע"י הגדלת הערבות העצמית עליה חתם החשוד חתם כפי שהציע.

15. בסייפא להחלטתי אציין שבהתאם להסכמת הצדדים מיום 5.12.19 אשר קיבלה תוקף של החלטה, כתב האישום היה צריך להיות מוגש עד ליום 10.12.19, תוך שבמעמד הדיון הוברר כי הדבר לא בוצע, תוך שלא ברור האם אף יוגש עד ליום 22.12.19, המועד הקבוע בהתאם להחלטה מיום 10.12.19.

סוף דבר;

השיקולים כאמור לעיל הביאוני לכלל מסקנה ולפיה שיש להיעתר לבקשה, ומכאן הנני מורה כדלקמן:

16. עד ליום 22.12.19 יהיה החשוד נתון במעצר בית מלא, ללא פיקוח, בבית אמו הגב' סטלה שלוס ברחוב חטיבת הנחלה 22/5 חדרה.

מובהר כי אין בהחלטה זו כדי לחסום את הדרך בפני המשיבה לבקש להאריך את תקופת התנאים המגבילים.

שאר התנאים קבוע בהחלטה מיום 10.12.19 יותרו ללא שינוי.

17. נוסף להתחייבות העצמית עליה חתם החשוד, יוסיף וימציא ערבות עצמית נוספת בסך של 25,000 ₪ שתופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 17.12.19 שעה 14:00.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים ותיידע טלפונית אודות תוכנה באופן טלפוני.

ניתנה היום, י"ח כסלו תש"פ, 16 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.